

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 135. Sine voto Sacramenti Pœnitentiæ, per virtutem Pœnitentiæ in
nova Lege peccata non remittuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

focinationem purè humanam, sed per verbum Dei scriptum, vel traditum. Ex quo nihil certi habemus sive pro illa, sive pro illa opinione: quia Scripturæ testimonia (quæ ad id proferuntur) uniusquique secundum suam explicat opinionem, uti & testimonia Sanctorum. Et fortasse suam circa hoc voluntatem nobis incertam Deus esse voluit, ne studium proficendi in pœnitentia, ad recuperanda merita deperdita pigrescat. Si enim sciremus per pœnitentiam intentam dumtaxat ut unum vel duo v. g. recuperari merita omnia deperdita, hoc sperando pigresceret humana segnitates, nec fatigaret ad acquirendam pœnitentiam perfectiorem. Nunc verò dum necessarius ad hoc pœnitentia ignoratur gradus, profectò & studium ad perfectiorem pœnitentiam perveniendi, & ad hoc nihil negligendi cura accenditur, non spernitur, prout in simili observat Augustinus l. 21. de Civit. Dei cap. ult. n. 5.

CAPUT CXXXV.

Sine voto Sacramenti Pœnitentiæ, per virtutem Pœnitentiæ in novæ Lege peccata non remittuntur.

1378 **Q**UOD per contritionem (quæ principalis est actus virtutis pœnitentiæ) quamlibet perfecta sit, peccata in lege nova absque voto Sacramenti Pœnitentiæ non remittantur, fide certum est ex definitione Concilii Tridentini sess. 14. c. 4. docentis, quòd est contritionem hanc aliquando charitate perfectam esse contingat, hominemque Deo reconciliare, priusquam hoc Sacramentum actu suscipiatur; ipsam nihilominus reconciliationem ipsi contritioni, sine Sacramenti voto (quod in illa includitur) non esse adscribendam.

1379 Neque ex hoc conditio Christianorum censeri potest deterior conditione Judæorum. Imò longè melior est: quia per institutionem Sacramenti Pœnitentiæ Christianorum cum Deo reconciliatio longè facilior certiorque effecta est, quàm olim fuerit reconciliatio Judæorum.

Primo, quia ad reconciliationem, seu peccatorum remissionem non sufficit qualicumque dolor ac desipientia de peccatis commissis, nec qualecumque propositum de amplius non committendis; sed necesse est ut propositum illud & dolor ex amore Dei prædominante procedat, uti postea videbitur; atque in super necesse est ut propositum illud procedat ex plena, firma & efficaci voluntate faciendi quicquid necessarium est ad cavendum relapsum. Quæ duo faciliè profectò non acquiruntur, nec Deus, secundum ordinariam gratiæ suæ œconomiam, statim ea largitur, & in nobis operatur (juxta S. Thomam 1. 2. q. 113. a. 10.) sed post multas preces, exercitiisque pietatis ac pœnitentiæ, uti pluribus ostensum est supra: Igitur conditio qua plura efficacioraque subministrat media ad acquirendas dispositiones illas, reconciliationem seu remissionem peccatorum efficit faciliorem certioraque. Plura verò, efficacioraque ad id media subministrat institutio Sacramenti Pœnitentiæ. Quia humilis illa & verecunda actio, quæ nos oportet peccata nostra, quamlibet occulta, homini confiteri, medium est præstantissimum ad impetrandum à Deo contritionis gradum necessarium ad remissionem peccatorum. Verba quoque Sacerdotis, Christi vice agentis in hoc Sacramento, ad gradum illum excitandum plurimum conferunt, sicut & praxis actualis operum pietatis ac pœnitentiæ, ad debitam contritionem impetrandam ab ipso præscriptorum, dum differendam judicat absolutionem. Quæcumque enim sunt in administrando Pœnitentiæ Sacramento, consideranda non sunt velut simplices

Tom. III.

actiones virtutis pœnitentiæ, sed velut actiones Sacramenti Pœnitentiæ, quibus gratias suas Dominus alligavit. Et ideo consideranda non sunt velut jugum grave & durum novæ legis, sed velut medium facile, quod lex nova nobis subministrat ad peccatorum veniam consequendam.

Secundò, ipsa quoque Sacerdotis absolutio, tale est medium. Quia dum à prudente dispensatore mysteriorum Dei conceditur, qui secundum Ecclesiæ regulas, sibi probè notas, pœnitentis dispositionem sollicitè examinat, justam pœnitenti fiduciam ingerit, sua sibi peccata esse remissa. Quæ fiducia vix haberi poterat in lege veteri, in qua à certo dispositionis interioris gradu, soli Deo cognito, remissio illa dependebat; ad quem gradum se pervenisse, citra divinam revelationem, nemo certus ac securus erat.

Tertiò, satisfactiones per Christi Ministrum præscriptæ, cumque humili ad Ecclesiæ claves submissione à pœnitentibus præstariæ, & placati-væ justitiæ, quàm satisfactiones spontè susceptæ, vel peccatoribus in lege veteri præscriptæ. Quia pars sunt Sacramenti Pœnitentiæ; effectum proinde habentes ex opere per Christum operato. Meritò proinde Tridentina Synodus sess. 14. c. 5. dicit, quòd ipsa confessio difficilis, ac peccata detegendi verecundia, gravis quidem videri posset, nisi tot tantisque commodis, & consolationibus levaretur, quæ omnibus dignè ad hoc Sacramentum accedentibus, per absolutionem certissime conferuntur.

CAPUT CXXXVI.

Definitio & institutio Sacramenti Pœnitentiæ.

Pœnitentiæ Sacramentum, est novæ legi Sa-
cramentum, quo lapsis post baptismum, contri-
tus & confessi, ac satisfacere paratis, per Sacerdotis ministerium absolutio, seu remissio peccatorum conceditur. Definitionis bonitas ex eo apparet, quòd per eam Pœnitentiæ Sacramenti natura optime de-
claretur, dum & materia ipsius & forma & Minister per eam designantur, & discrimen ipsius à reliquis Sacramentis. Designatur namque materia remota, peccata scilicet post baptismum commissa. Designatur & materia proxima, contritio, confessio, satisfactio. Designatur forma, per quam à reliquis differt Sacramentis, scilicet absolutio. Materia tamen illa remota (peccata uniusque post baptismum commissa) non est materia ex qua Sacramentum hoc constituitur, sed ad quam delendum, seu delendam, Sacramentum est institutum.

Dominus autem Sacramentum Pœnitentiæ tunc præcipue instituit, cum à mortuis excitatus, insensivus in Discipulos suos, dicens: "Accipite Spiritum sanctum: quorum remisistis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt." Quo tam insigni facto, & verbis tam perspicuis, potestate remittendi & retinendi peccata, ad reconciliandos fideles, post baptismum lapsos, Apostolis, & eorum legitimis Successoribus fuisse communicatam, universorum Patrum consensus semper intellexit. Et Novatianus, remittendi potestatem olim pertinaciter negantes, magnâ ratione Ecclesia Catholica tamquam hæreticos expulsi. Quare verissimum hanc illorum verborum Domini sensum sancta hæc Synodus probans & recipiens, damnat eorum commentitias interpretationes, qui verba illa ad potestatem prædicandi verbum Dei, & Christi Evangelium annuntiandi (cum Calvinistis) contra hujus Sacramenti institutionem falso detorqueant: Verba sunt Concilii Tridentini sess. 14. c. 1. Verissima quidem; reverè namque Cyrillus Alexandrinus super cap. 20. Joan. ait, quod quando Christus in Disci-

Ggg